

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/49/2024
Identifikačné číslo spisu:	6722202438
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6722202438.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne N. E., narodenej XX. E. XXXX, Y., V. XXX/XX, v konaní zastúpená Advokátskou kanceláriou AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., Martin, Škultétyho 472/10, IČO: 36 868 108, proti žalovanej K. Q., narodenej X. W. XXXX, U. Q., V. XX, v konaní zastúpená advokátom Mgr. Martinom Orviským, Víglašská Huta, Kalinka 67, o vypratanie nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 15C/35/2022, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. januára 2024 sp. zn. 14Co/86/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) rozsudkom z 27. apríla 2023 č. k. 15C/35/2022-184 vyhovel žalobe žalobkyne a žalovanej uložil povinnosť vypratať a odovzdať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. úz. L. N., zapísanú Okresným úradom Detva, katastrálny odbor na LV č. XXXX a to byt č. X na prízemí bytového domu súpisné číslo XXX, postavenom na parc. registra KN - C druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 251 m² vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve bytového domu a zastavanom pozemku o veľkosti 91/565- tín a spoluvlastníckeho podielu na príslušenstve pozemku parc. registra KN- parc. č. XXX/XX o výmere 569 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o veľkosti 91/565- tín, na tom základe, že žalovaná v predmetnej nehnuteľnosti bývala neoprávnene po uplynutí doby nájmu, a teda neoprávnene užívala predmet vlastnícky patriaci žalobkyňi. Žalobkyňi priznal okresný súd voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj len „odvolací súd“) uznesením z 10. januára 2024 sp. zn. 14Co/86/2023 rozhodnutie okresného súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „CSP“). Rozhodnutie nenapĺňalo všetky atribúty

riadneho odôvodnenia rozhodnutia a zakladalo procesnú vadu zmätočnosti, keď v odôvodnení rozhodnutia sa okresný súd nevysporiadal náležite s právnou argumentáciou žalovanej týkajúcej sa existencie nájomného vzťahu žalovanej k predmetnému bytu.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa v zmysle § 420 písm. f) CSP namietajúc, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy a žiadnym spôsobom neprihliadol na skutkové tvrdenia a právnú argumentáciu žalobkyne v odvolacom konaní. Dovolateľka namietala nesprávne odôvodnenie odvolacieho súdu, podľa ktorého sa prvostupňový súd nevysporiadal so subjektívnou a objektívnou stránkou civilnoprávnej úžery. Okresný súd podľa názoru dovolateľky správne právne a skutkovo posúdil vec a uzavrel, že pri dojednaní kúpnej ceny bola zachovaná zmluvná voľnosť účastníkov zmluvy zohľadňujúc aj zásadu dobrých mravov.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne navrhla, aby dovolací súd v súlade s § 447 písm. c) CSP dovolanie žalobkyne odmietol, lebo dovolanie je v zmysle § 420 CSP prípustné výlučne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Z hľadiska ústavného posúdenia treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

7. V danom prípade dovolateľka prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Základným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. Žalobkyňa dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého kasačné uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec

mu vrátil na ďalšie konanie nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie o veci vymedzenej žalobou končí. V dôsledku kasácie prvoinštančného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje. Uvedeným rozhodnutím sa končí iba odvolacie konanie o konkrétnom odvolaní. V tomto prípade právo na súdnu ochranu musí ustúpiť efektívnemu výkonu spravodlivosti.

11. V týchto súvislostiach dovolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. januára 2017 sp. zn. 3Cdo/236/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 19/2017.

12. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. Dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej procesnej nesprávnosti.

13. Úlohou súdu bude rozhodnúť i o navrhovanej zmene strany v konaní na návrh žalobkyne vzhľadom na podanie z 5. júna 2024.

14. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.